

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

A Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság, [redacted] a felperes (felperes):
Dr. [redacted] által képviselt
Takarékpont Központi Kérelmek Kezelő Zrt 1125 Budapest, Fogaskerekű utca 4-6. szám alatti
székhelyű felperesnek – dr. Várhelyi Tamás ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Zichy liget
9. sz. 6.) által képviselt [redacted] szám alatti lakos
alperessel szemben keresetartozás megfizetése iránt indított perében a Siófoki
Járásbíróság 2018. április 18-án kelt 1. P. 20539/2017/11. sorszámú ítélete ellen
felperes 2018. május 7-én 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta
a keresetkező

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kértelem a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,-
(Húszezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által ítélet hatályon kívül helyezése után megismételt tárgyalás
alapján megállapított tényállás szerint felperesi jogelőd és alperes között 2008.

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 2 -

szeptember 11-én kölcsönszerződés jött létre gépjármű vásárlása céljából. Az alperes 1.312.500,- Ft összegű svájci frankban nyilvántartott kölcsönt kapott 60 hónapos futamidőre 19,94 % THM mellett.

A „fix deviza konstrukció” szerint a kamatváltozás és árfolyamváltozás elszámolása a futamidő végén történt. Az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperesi jogelőd 2011. január 17-én a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, opciós jogát gyakorolta és a gépjármű értékesítésből befolyt összeg elszámolásával alperes tartozása 931.293,- Ft tőke 144.569,- Ft késedelmi kamat és 500,- Ft költség volt, amely követelést a felperes engedményezés útján szerezte meg.

Felperesi jogelőd a devizahitel szerződéssel kapcsolatos elszámolást elkészítette, az felülvizsgált elszámolásnak minősül. Ez alapján a felperes a 80.699,- Ft tisztességtelenül felszámított összeget a lejárt késedelmi kamat tartozásban elszámolta.

Felperes keresetében kérte, a bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 913.129,- Ft-ot és ennek 2013. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó, mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, 143.892,- Ft lejárt késedelmi kamatot. Másodlagosan kérte, hogy amennyiben a bíróság az alperes érvénytelenségi kifogásának helyt ad, úgy a kölcsönszerződést nyilvánítsa érvényessé és állapítsa meg, hogy a szerződés az egyedi kölcsönszerződésben és az üzletszabályzatban rögzített feltételekkel érvényes, az ügyleti kamat mértéke évi 8,28 %, a mértékadó devizanem svájci frank, alperes befizetéseinek elszámolásánál pedig az MNB hivatalos deviza árfolyama az irányadó. Ez esetre is az elsődleges keresettel egyező összegben kérte alperes marasztalását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte és érvénytelenségi kifogást terjesztett elő. Arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés jogszabályba ütközik és érvénytelen, mert nincs meghatározva a kirovó pénznemben a tőkeösszeg, felperes a követelést és alperesi teljesítést csak forintban tartotta nyilván; a THM meghatározása nem felel meg a Hpt. 213. § (1) bek. b.) pontjában írtaknak és nem

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 3 -

tartalmazza a THM számításánál figyelembe vett, illetve figyelembe nem vett költségeket és annak becslését; nem tartalmazza a kamat éves százalékos mértékét; jogsértő, hogy felperes deviza árfolyamból eredő követelését üzletszabályzat szerint kamatként tartotta nyilván; a felperesi jogelőd árfolyam-kockázatról megfelelő tájékoztatást nem nyújtott. Állította továbbá, hogy a felperes az összegszerűséget sem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.600,- Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem felel meg a devizaalapú kölcsönszerződés kritériumainak, kizárólag forintban tartalmazza a tőkeösszeget; nem tartalmazza sem a kamat mértékét, sem a THM számításánál figyelembe vett költségeket. A kölcsönszerződésben a mértékadó devizanemként megjelölték a svájci frankot, az üzletszabályzat és az egyedi kölcsönszerződés is utal a Kamatváltozás I. és Kamatváltozás II. megjelölésű, ténylegesen árfolyamváltozást jelölő kikötésekre, azonban ezen kívül a felperes semmivel nem tudta igazolni azt, hogy devizaalapon folyósította volna, vagy tartotta volna nyilván a kölcsönszerződéssel kapcsolatos ki- és befizetéseket. Erre tekintettel a kölcsönszerződés nem felel meg a Hpt. 212.§ (1) bekezdése és a 213. §-ban foglalt rendelkezéseknek.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az üzletszabályzat rendelkezéseiből nem állapítható meg, hogy az alperes az árfolyam-kockázatról megfelelő tájékoztatást kapott volna. Az üzletszabályzat V.6. pontjában foglaltak átlagosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó számára nem világos és nem érthető rendelkezések.

Kifejtette, hogy amennyiben forintkölcsönnek minősül a perbeli kölcsönszerződés, az nem tartalmazza a Hpt. 213. § (1) bekezdés b.) és c.) pontjában, illetve a 41/1997. (III. 5.) Korm. számú rendelet 12. § e.) pontjában foglaltaknak megfelelő rendelkezést a kamatról, ezért a szerződés egyrészt mint devizaalapú, másrészt mint forintalapú kölcsönszerződés is semmis, így az alperes érvénytelenségi kifogása alapos.

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 4 -

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes többszöri felhívás ellenére sem jelölte meg, hogy a szerződés mely pontjaira nézve és az eredeti szerződéshez képest milyen eltérő tartalommal kéri a kölcsönszerződést érvényessé nyilvánítani. Az elsőfokú bíróság szerint fogalmilag kizárt az érvénytelen szerződés eredeti tartalommal, illetve az eredeti tartalomtól levezetett éves kamatmérték kiegészítéssel történő érvényessé nyilvánítása. Ezért konkrét kereseti kérelem, illetve bizonyítási indítvány hiányában a felperes másodlagos keresetét is elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést és kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a másodlagos keresetnek adjon helyt. Arra hivatkozott, hogy az ítélet megállapításával szemben az üzletszabályzat 17., 22. és 24. pontja alapján egyértelmű, hogy a felek az egyedi kölcsönszerződésben a svájci frankot határozták meg elszámolásuk alapjaként és a Takarékbank Zrt árfolyama alapján pontosan számítható volt a kölcsön CHF-ben meghatározott összege, ami megfelelt a Kúria 1/2016. PJE határozatában támasztott követelményeknek. A felperes álláspontja szerint a kamat kezdő mértékét a kölcsönszerződésben meghatározták, az a kölcsön összege és az összes törlesztőrészlet összegét egybevetve kiszámítható, a teljes futamidőre a kalkulált kezdő kamatmérték évi 8,28 % volt. Hangsúlyozta, hogy a kölcsönszerződés a THM mértékét tartalmazza, azt befolyásoló költségek üzletszabályzatban, hirdetményben rögzítettek, de ha ez nem így lenne, az 1/2016. PJE határozat szerint emiatt a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg. Azt, hogy devizaalapú elszámolás volt a felek között, a felperes azzal támasztotta alá, hogy a Kúria több eseti döntését idézve állította, hogy bár az üzletszabályzat a Kamatváltozás II-ként jelöli, de az valójában árfolyam-viselésre vonatkozó kötelezettség, amit a futamidő végén vagy felmondás esetén kell az adósnak megfizetnie. A felperes álláspontja szerint az üzletszabályzat több rendelkezése alapján az alperes tudott az árfolyam-változás lehetőségéről, kockázatáról és ebből eredő

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság
2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 5 -

alperesi fizetési kötelezettségről. Ilyen az üzletszabályzat V.6. pontja, a I.23. pontja, a XI. fejezet. A felperes elismerte, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza számszerűen az ügyleti kamatot, ezért terjesztette elő a másodlagos keresetét és álláspontja szerint a szerződés érvényessé nyilvánításával alperes marasztalható.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást jól állapította meg és helyesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a Ptk. 209/A § (2) bekezdés alapján a felperesi jogelőd és alperes közt 2008. szeptember 11-én létrejött kölcsönszerződés tisztességtelen szerződési feltétel miatt semmis.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal csak részben értett egyet az alábbiak szerint.

A perbeli kölcsönszerződés devizaalapú kölcsönszerződés, amelyben a kölcsönt forintban határozták meg, de a szerződés 7. pontja és az üzletszabály 17. pontja, 22. és 24. pontja alapján a meghatározott kölcsönösszeg devizában, jelen esetben svájci frankban kifejezett egyenértéke számítható.

Ez megfelel a Kúria 1/2016. PJE határozat 1. pontjában, valamint a Hpt. 213. § (1) bekezdés a.) pontjában írtaknak.

A szerződés megkötésének időpontjában hatályos 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (4) bekezdés és (5) bekezdés értelmében a devizahitel nyújtására irányuló szerződés

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 6 -

esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben ügyfelet érintő kockázatot. A kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kellett az árfolyam-kockázat ismertetését, valamint annak törlesztőrészletre gyakorolt hatását.

A 2/2014. PJE határozat 1. pontja szerint a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezésének tisztességtelensége, amely szerint az árfolyam-kockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.

A perbeli esetben kockázatfeltáró nyilatkozatot az alperes nem írt alá, ehhez azonban önmagában szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményét jogszabály nem fűzi.

Bár a szerződés tartalmazza, hogy mértékadó devizanem a svájci frank és bár az üzletszabályzat V.6. pontjában alperes vállalta a mértékadó devizanem és forint közötti árfolyam-változásból eredő kockázatot, ez azonban nem teszi egyértelművé az alperes kockázatvállalásának konkrét tartalmát.

Az Európai Unió Bíróságának C-51/17. számú ügyben hozott ítélete szerint a 93/13 irányelv 4. cikkének második bekezdését akként kell értelmezni, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönt felvevők számára ahhoz, hogy az utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Ennek megfelelően az árfolyam-kockázattal kapcsolatos feltételnek nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 7 -

képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.

Sem a perbeli egyedi szerződés, sem pedig az üzletszabályzat V/6. pontja, sem a XI. fejezet fix devizakonstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseiből nem derül ki, hogy a forint gyengülése esetén az alperes fizetési kötelezettsége akár a törlesztőrészlet összege, akár a futamidő meghosszabbodása miatt növekszik és annak mértéke korlátlan. Az üzletszabályzat I/25/b. pont kifejezetten megtévesztő, mivel kamatváltozásként nevesíti a tartalmában árfolyam-változást és így nehezen értelmezhetővé teszi a IV/5. pontban részletezett következményt.

Az árfolyam-változásból fakadó kockázat fogyasztó általi mérlegelését, felismerését nehezíti, hogy a devizakonstrukcióval kapcsolatos rendelkezéseket a felperesi jogelőd üzletszabályzata egymástól elszigetelten, az üzletszabályzat különböző fejezeteiben rögzítette, így azok összefüggését sem lehet áttekinteni.

Az alperes nem állította és a felperes sem hivatkozott arra, hogy a felperesi jogelőd az árfolyam-változások következményeiről egyéb módon, szóban tájékoztatást adott volna.

Minderre figyelemmel az egyedi szerződés, illetve az üzletszabályzat adott pontjainak értelmezése alapján nem állapítható meg, hogy a felperesi jogelőd felhívta volna alperes figyelmét arra, hogy a forint gyengülése esetén korlátlan mértékben emelkedhet a fizetési kötelezettsége, ezért nem állapítható meg az sem, hogy az alperes fel tudta volna mérni azt, hogy ezen árfolyam-kockázat a pénzügyi kötelezettségeire milyen gazdasági következménnyel jár. Ezért nem állapítható meg az sem, hogy az árfolyamkockázat

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 8 -

alperesre terhelése és annak mértéke, tartalma tekintetében felperesi jogelőd megfelelő tájékoztatást nyújtott.

Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési feltétel a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek tisztességtelensége a Kúria 2/2014. PJE határozatában írt feltételek mellett vizsgálható és megállapítható, ami a teljes szerződés érvénytelenségét eredményezi.

Az alperes által megjelölt további érvénytelenségi okokat nem szükséges vizsgálni, azonban a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes elismerte, a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza a kamatokat, valamint ezek éves százalékban kifejezett értékét, így nem felel meg a Hpt. 213. § (1) bekezdés c.) pontjában írtaknak. Ugyanakkor az egyedi szerződés kifejezetten tartalmazza a THM mértékét és a felperes helyesen utalt a Kúria 1/2016. PJE határozatára, amely szerint ha a költségek díja vagy azok egy része szerződésében nincs egyértelműen meghatározva, emiatt a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg.

A másodfokú bíróság osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy felperes szerződés érvénytelenségének kiküszöbölése iránti másodlagos keresete alaptalan.

A másodfokú bíróság felhívta a felperest, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségét alapul véve munkálja ki, hogy alperes milyen tőke- és kamatösszeggel tartozik, amely elszámolás alapja a ténylegesen folyósított kölcsön forintösszege, valamint a kölcsönszerződésben kikötött kamatfelár alapul vételével megállapított piaci forintkamat azzal, hogy a felperes az alperesi teljesítéseket és megtérült összeget is köteles kimunkálni és a tartozásba elszámolni.

A felhívás alapján csatolt időszakos folyószámla- kivonat, jóváírás kimutatás és kamatszámításra kidolgozott táblázat alapján kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy a perbeli szerződés érvényessé nyilvánítása mellett az alperesnek van -e és milyen

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 9 -

összegű tartozása. Kétségesse tette felperesi tényállításokat az a körülmény, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes a kimunkált követelésszámításkor adminisztrációs hibából adódóan két befizetés tételt tévesen tüntetett fel, a javítást és annak módját nem indokolta kellően, továbbá a gépjármű értékesítésből befolyt 950.000 Ft vételárat a jóváírás kimutatás nem tartalmazza.

A felperes Pp. 164. § (1) bekezdésében írtak szerint kétséget kizáróan nem bizonyította alperes tartozását és annak összegét.

Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 239. § szerint alkalmazott Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes fellebbezési eljárási költségét, amelynek összegét a másodfokú bíróság a Pp. 75.§ (1) és (2) bekezdés, valamint a 32/2003. (VIII: 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdés alapján állapította meg.

Kaposvár, 2018. december 6.

dr. Horváth M. Csaba s.k.
a tanács elnöke

dr. Leidecker Andrea sk.
előadó bíró

dr. Korvicska Attila s.k.
bíró

Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság

2.Pf.20.750/2018/13. szám

- 10 -

- 1.) Bef. kiv., naplóba beírandó
- 2.) iratok visszaküldendők Siófoki JB-ra
- 3.) kulcsszó: devizaalapú kölcsönszerződés
- 4.) jogszabályhely: 1996. évi CXII. tv. 213.§ (1) bekezdés a.), b.), c.) pont, 203.§

A hangfelvétel törölhető.

<i>Diktálva:</i>	2018. december 13
<i>Érkezett:</i>	2018. december 13.
<i>Leírt.a:</i>	Szarvadi-Vég Ildikó, 2018.december 13.
<i>Aláírva:</i>
<i>Kiadva:</i>